

Č. 6601.

Státní zaměstnanci: Byl-li soudce pravoplatným nálezem kárného výboru cestou disciplinární pensionování, není ku provedení tohoto nálezu třeba ještě zvláštního administrativního aktu, kterým se postížený překládá na odpočinek.

Nález ze dne 1. června 1927 č. 10.853.)

V ě c: Miloš V. v Praze proti ministerstvu spravedlnosti o přeložení na odpočinek.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Kárným nálezem vrch. zem. soudu v Praze jako disc. soudu pro úředníky soudcovské z 22. prosince 1923 byl st-l vinným uznán služebním přečinem dle § 2 zák. 21. května 1868 č. 46 ř. z. — — — — a byl dle § 6 lit. b) zák. toho odsouzen k disc. trestu přeložení na odpočinek na neurčitý čas s odpočivným, obnášejícím 2/3 normálních odpočivných požitků. — — — —

Rozhodnutí to bylo nálezem nejvyššího soudu jako kárného soudu odvolacího pro soudcovské úředníky z 26. května 1924 potvrzeno. — —

Dekretem z 20. července 1924 vyslovalo presidium vrch. zem. soudu v Praze, že se st-li následkem kárných nálezů zastavují aktivní požitky koncem května 1924 a že od té doby jest st-le považovati za sprostěna služby.

Odvolání z rozhodnutí toho bylo výnosem min. sprav. z 26. srpna 1924 zamítnuto s odůvodněním, že rozhodnutí bylo vydáno na základě pravoplatného disc. nálezu (§ 6 lit. b), § 38 odst. 2. zák. z 21. května 1868 č. 46 ř. z.). Nález ten nabyl právní moci 26. května 1924 a st-l byl služby sprostěn koncem května 1924. Byly mu tedy správně posledním dnem tohoto měsíce zastaveny akt. služ. požitky (§ 47 odst. 2 a čl. I. služ. pragm.).

Stížnost na toto min. rozhodnutí byla nálezem nss-u z 12. března 1926 č. 5330 zamítnuta jako bezdůvodná.

Výnosem z 30. srpna 1924 vyměřilo presidium vrch. zem. soudu v Praze st-li odpočivné požitky a to výslužné 12.430 Kč 08 h, t. j. 2/3 normálního jeho výslužného, pak drahotní přídavek 1.920 Kč a doplňovací přídavek 313 Kč 88 h.

Naříkaným rozhodnutím nevyhovělo min. sprav. st-lovu odvolání poukazujíc na svůj výnos z 26. srpna 1924.

Rozhoduje o stížnosti, uvážil nss toto: — — — —

Stížnost brojí proti nař. rozhodnutí výtkou nezákonnosti, ježto st-li byly vyměřeny odpočivné požitky, ačkoliv jeho kárná záležitost, doposud vyřízená jen po stránce discipl.-trestní, nebyla vyřízena dosud též po stránce administrativně-právní, a to tím, že by mu byl vydán příslušný dekret, jímž st-l byl dán na odpočinek na neurčitý čas. Že úřadu náleželo vydati a doručiti st-li takový dekret, dovozuje stížnost z ustanovení §§ 6 lit. c) a 34 kárného zák. č. 46 z r. 1868.

Nss neshledal tuto námitku důvodnou.

Rozhodnutím z 26. srpna 1924 vyslovalo žal. min., že nález disc. soudu z 22. prosince 1923, jímž st-l byl dán na odpočinek na neurčitý čas, nabyl následkem toho, že nález ten byl nálezem nejv. soudu jako

kárného soudu odvolacího z 26. května 1924 potvrzen, tímto dnem moci práva, že st-l byl služby sprostěn koncem května 1924 a že mu tedy právem posledním dnem tohoto měsíce zastaveny byly aktivní jeho požitky služební. Stížnost do rozhodnutí toho byla nálezem nss-u z 12. března 1926 č. 5330 zamítnuta. Výrok, že disc. nález nabyt právní moci 26. května 1924 a že st-l byl služby sprostěn koncem května 1924, stal se tedy neodstranitelným.

Dle toho byl tedy st-l od pravomoci kárného nálezu nejv. soudy na odpočinku na neurčitý čas; k tomu nebylo zapotřebí ještě zvláštního dekretálního výroku administrativního úřadu, že st-l jest přeložen na odpočinek na neurčitý čas, poněvadž dání do výslužby bylo již vysloveno pravoplatným nálezem disciplinárním a adm. úřad byl toliko povolán, aby vyvodil z nálezu toho ony důsledky, kterých bylo zapotřebí, aby disc. nález byl realizován, totiž aby sprostil st-le služby aktivní, zastavil mu požitky aktivní a poukázal mu požitky pensijní.

Dovolává-li se stížnost k důkazu toho, že adm. úřad byl prý povinen, ukončiti kárné řízení vydáním zvláštního dekretu, předpisů §§ 6 lit. c) a 34 zák. č. 46/1868, přehlíží, že jednak § 6 lit. c) má na mysli disc. trest propuštění z úřadu, o který zde nesporně nejde, jednak že § 34 jedná o propuštění soudcovského úředníka disc. soudem bez kárného řízení na základě rozsudku trestního, jímž byl soudcovský úředník odsouzen k trestu, který mocí zákona má v zápětí ztrátu úřadu. Ani o takový případ zde nesporně nejde. — — —

Č. 6602.

Řízení před nss-em: I. Strana nemá právního nároku, aby jí správní úřad za účelem podání stížnosti na nss povolil nahlédnouti do správních spisů.

S a m o s p r á v a o b e c n í: II. Elektrisaci obce lze zásadně provést též ve smyslu § 25 ob. fin. novely tak, že úhrada nákladu elektrisace se rozvrhne podle osad, z nichž se obec skládá.

(Nález ze dne 1. června 1927 č. 11.518.)

V ě c: Josef S. a spol. ve St. (adv. Dr. Jan Bartoněk z Olomouce) proti moravskému zemskému výboru v Brně (zem. rada Dr. Jos. Rosendorf) o rozvržení nákladů na zřízení elektrické sítě a o odepření nahlédnouti do správních spisů.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí, pokud odmítá odvolání z usnesení obecního zastupitelstva z 21. května 1925, zrušuje se pro nezákonnost, pokud zamítá odvolání z usnesení obecního zastupitelstva ze 7. září a z 9. listopadu 1924, zrušuje se na stížnost Josefa S. a Františka Št. provady řízení, jinak zamítá se stížnost z části jako nepřípustná, z části jako bezdůvodná.

D ů v o d y: Obecní zastupitelstvo obce L.-St. radilo se ve schůzi konané dne 7. září 1924 o otázce elektrisace obce, usneslo se pozvati zástupce Středomoravských elektráren v Přerově, aby věc s ob. zastu-